Kotilaisten suku

KOTILAISTEN SUKUSEURAN JÄSENLEHTI. Kahdeskymmenesviides vuosikerta. Numero 1/2021

Vieraanvarainen Lieksa

kutsuu kaikkia Kotilaisia 18.–19. kesäkuuta 2022

Vieraanvarainen Lieksa on Kotilaisten ensi kesän sukukokouksen näyttämönä

Ensin ajattelin, että en kirjoita enää sanaakaan koronasta. Jouduin kuitenkin toteamaan, että sehän olisi mahdollista vain, jos kirjoittaisi ainoastaan menneestä ajasta – ja laput silmillä. Tulevista kuukausista puhuva ja kirjoittava ei voi sulkea ajatuksistaan korona-vihulaisen mahdollista vaikutusta suunnitelmiinsa.

Näyttää siltä, että ainakin vielä tulevana alkutalvena se ryökäle näyttää piikikästä olemustaan kuin tarujen paha peikko, sotkiessaan koko ihmiskunnan suurta täysipainoisen elämän, unelmien ja kalenterien mosaiikkia.

Vaan vielä me sille näytetään!

Aivan viime aikojen heikosta kehityksestä huolimatta Suomi on kuitenkin kaikkineen selvinnyt ihan kunnialla koronakiirastulestaan. Moni, etenkin politiikan tekijöiden kirjava eturivi, on ollut kovin halukas ottamaan kaiken kunnian varsin kohtuullisesta tautitilanteesta.

Kiistatta eniten isänmaa saa kiittää tilanteesta esivallalle kuuliaista ja täyspäistä kunnon kansalaistensa suurta enemmistöä jokamiehen ja – naisen terveystalkoistaan. Juuri sen tietäen voimme olla varmoja, että nyt tämäkin parhaillaan riesanamme oleva pandemia muunnelmineen saadaan ilmeisesti jo lähitulevaisuudessa poljetuksi suohon. (Tosin suot ovat alkuvoimaisen ja usein koskemattoman kauniita luonnon pyhäköitä. Jätetään ne paremmin ajatellen rauhaan lakkojaan ja karpaloitaan kasvattamaan ja suojelemaan helmassaan pursuavaa monenlaista elämää.)

> **Lieksan kaupunki lähiympäristöineen tarjoaa lisäksi paljon ainutlaatuista nähtävää ja koettavaa.**

Kävimme elokuun alussa asiantuntevan ja tarkkasilmäisen tutkimusryhmän voimin tutustumassa ensi kesän sukukokouspaikkaamme ja – maisemiimme Lieksan laajassa ja kauniissa kaupungissa. Tuleva kokouspaikkamme, Lieksan Kylänlahdessa sijaitseva, perinteikäs Kristillinen Opisto, soveltuu erinomaisesti kokouksemme pitopaikaksi.

Lieksan kaupunki lähiympäristöineen tarjoaa lisäksi paljon ainutlaatuista nähtävää ja koettavaa. Paikallisia ihmisiä tavatessamme saimme taas kerran tuntea todeksi tunnetun karjalaisen kansan poikkeuksellisen välittömyyden ja aidon ystävällisyyden.

Tarjottava ruoka on säilyttänyt paikallisuutensa ja huippulaatunsa. Sekin puoli on siis hyvällä mallilla.

Käynnistämme jäi sellainen mukava kutina, että upea sukukokous on taas taatusti tulossa!

Toivomme tietenkin tapaavamme mahdollisimman monta sukulaista siellä itäisen Suomen kauniissa maisemissa. Senhän me kaikki jo tiedämmekin, että seura ei meistä Kotilaisista parane!

Yritämme nyt järjestää Suomen kaikille Kotilaisille tarkoitetun pikkujoulun Helsingissä. Seuraillaan tilannetta ja tavataan pikkujoulussa, jos tuo korona-riiviö on pikkujouluaikaan vähänkään kurissa. (Katso kutsu lehden takasivulta.)

Antoisaa loppuvuotta ja parempaa uutta vuotta 2022, teistä jokaiselle ja kaikille läheisillenne.

Näkemiin Lieksassa 18.–19.6.2022!

TEIDÄN AHTI POHJONEN

KOTILAISTEN SUKU 1/2021 • kahdeskymmenesviides vuosikerta • julkaisija Kotilaisten Sukuseura ry • päätoimittaja Lauri Kotilainen • ulkoasu Heikki Kotilainen • osoitteenmuutokset postikortilla: Lauri Kotilainen, Karnaistenkatu 43 C 45, 08100 Lohja, sähköpostilla: lauri@kotilaiset.fi • paino AM Digipaino, Helsinki 2021
Kansikuva: Lauri Kotilainen

Korona teki kepposen Kotilaiselle:

Kukkakauppa kasvoi joksikin aikaa

Meidän lehtimiesten ei sovi leikkiä otsikoilla, eikä ainakaan koronalla. Mutta asiat menevät toisinaan oudosti. Kukkakauppias Jussi Kotilainen näet kertoo juuri, että koronakriisi lisäsi kukkien myyntiä. Vähäksi aikaa.

Pielisjärven (nykyisin Lieksan) Murtovaarasta syntyisin oleva Juhani eli ”Jussi” Kotilainen on lähes koko ikänsä pyörittänyt perheineen suurta kukkatukkukauppaa: Helsingin kukkatoimitus Oy:tä. Ketjukaupan keskus on Vantaalla, siinä Ikean vieressä.

Kerroimme tässä Kotilaisten sukulehdessä 2018, miten 120 ihmisen voimin pyörivä, ympäri maailmaa toimiva kukkatukkuliike toimii. Viisi jumbojettiä lennättää kukkia Keski-Amerikasta Miamiin, ja osa niistä venäjälle ja muualle. Neilikoita, ruusuja, ruukkukasveja. Kaikkialle Eurooppaan. Kukkien jakelun rekkaralli ajaa kymmenillä autoilla ympäri Suomen, pohjoisinta Lappia myöten.

”Olemme palaamassa normaaliin kauppaan. Kun koronakriisi pysäytti lentoliikenteen ja matkailun, ihmiset laittoivat rahojaan kukkiin. Tätä jatkui pari vuotta. Nyt ihmiset ovat alkaneet lentää ja matkailla. Kukkakauppa näyttää palaavan normaaliksi”, Juhani Kotilainen tuumaa.

LAURI KOTILAINEN

”Ihmiset ostavat nyt lentolippuja. Kukkien myynti vähenee”, kertoo Kotilaisen Juhani, syntyjään Pielisjärveltä, Murtovaarasta.

Kotilaisten Sukuseuran hallitus

Puheenjohtaja
Ahti Pohjonen
Kivijärven sukuhaara
Lähderanta 20 E 8,
02720 Espoo
p. 040 522 4401
ahti.i.pohjonen@gmail.com

Sukulehden päätoimittaja
Jäsenrekisterin hoitaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Karnaistenkatu 43 C 45
08100 Lohja
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Sihteeri
Juhani Enberg
Kivijärven sukuhaara
Klupukuja 2, 21360 Lieto as.
p. (02) 248 2043
juhani.enberg@gmail.com

Varapuheenjohtaja
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pellervonkatu 2 C 46, 33540
Tampere
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surfnet.fi

Hallituksen jäsen
Eljas Kotilainen
Ylä-Savon sukuhaara
Kirmantie 526
74520 Iisalmi
p. 045 605 6516
eljas.kotilainen@gmail.com

Hallituksen jäsen
Ulla Kotilainen-Wallén
Heinäveden sukuhaara
Sankaritie 1 B 29,
00320 Helsinki
p. 040 96 86 449
ullaleena.wallen@gmail.com

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4,
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@gmail.com

Varajäsen
Leena Carpén
Heinäveden sukuhaara
Haltijatontuntie 35 B,
02200 Espoo
p. 050 376 7404
leenacarpen@gmail.com

Taloudenhoitaja
Oili Reinikainen
Kivijärven sukuhaara
Kansakoulukatu 2-10 D 35,
04400 Järvenpää
p. 045 353 1947
oilikainen@hukassa.com

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmaiskortilla: Lauri Kotilainen, Karnaistenkatu 43 C 45, 08100 Lohja, tai sähköpostilla lauri@kotilaiset.fi
Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoitteesi. Viisinumeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Näin liityt Kotilaisten Sukuseura ry:n jäseneksi

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa tai avioliiton omaisessa suhteessa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Nämä henkilöt katsotaan sukuun kuuluviksi.

Seuran sääntöjen mukaan Kotilaisten sukuun kuuluvan, joka tahtoo liittyä yhdistyksen jäseneksi, on kirjallisesti ilmoitettava aikomuksestaan yhdistyksen hallitukselle, joka päättää jäseneksi hyväksymisestä.

Lähetä hallitukselle osoittamasi ilmoitus jäsenluettelon pitäjälle osoitteella: Kotilaisten Sukuseura ry., Lauri Kotilainen, Karnaistenkatu 43 C 45, 08100 Lohja, tai sähköpostilla lauri@kotilaiset.fi

Ilmoita seuraavat tiedot: Täydellinen nimesi ja osoitteesi sekä kotipaikkasi, jos se on eri kuin postitoimipaikka, sekä halutessasi syntymäaikasi. Kerro myös Kotilaisten sukuhaara (Kivijärven, Ylä-Savon, Heinäveden tai Pielisjärven), mikäli se on tiedossasi.

Kuluvan kolmevuotisen kauden jäsenmaksu 40 euroa on vahvistettu Kuopiossa pidetyssä varsinaisessa kokouksessa 15.6.2019. Summa kattaa jäsenmaksun vuosilta 2019–2020–2021. Jäsenyys maksaa siis vain 13,33 euroa/vuosi.

LAURI KOTILAINEN

”Kuinka minä voin olla näin onnekas!”

Rasilan Mikko Kotilainen on poissa

Isämme Mikko Kotilainen nukkui ikiuneen 14.10.2021, 88-vuotiaana. Hänen elämäntarinansa on täynnä kovaa työtä, rakkaita ihmisiä, hyviä ystäviä, järjestötoimintaa, kunnan luottamustehtäviä. Ja läpi elämän jatkunut halu kirjoittaa.

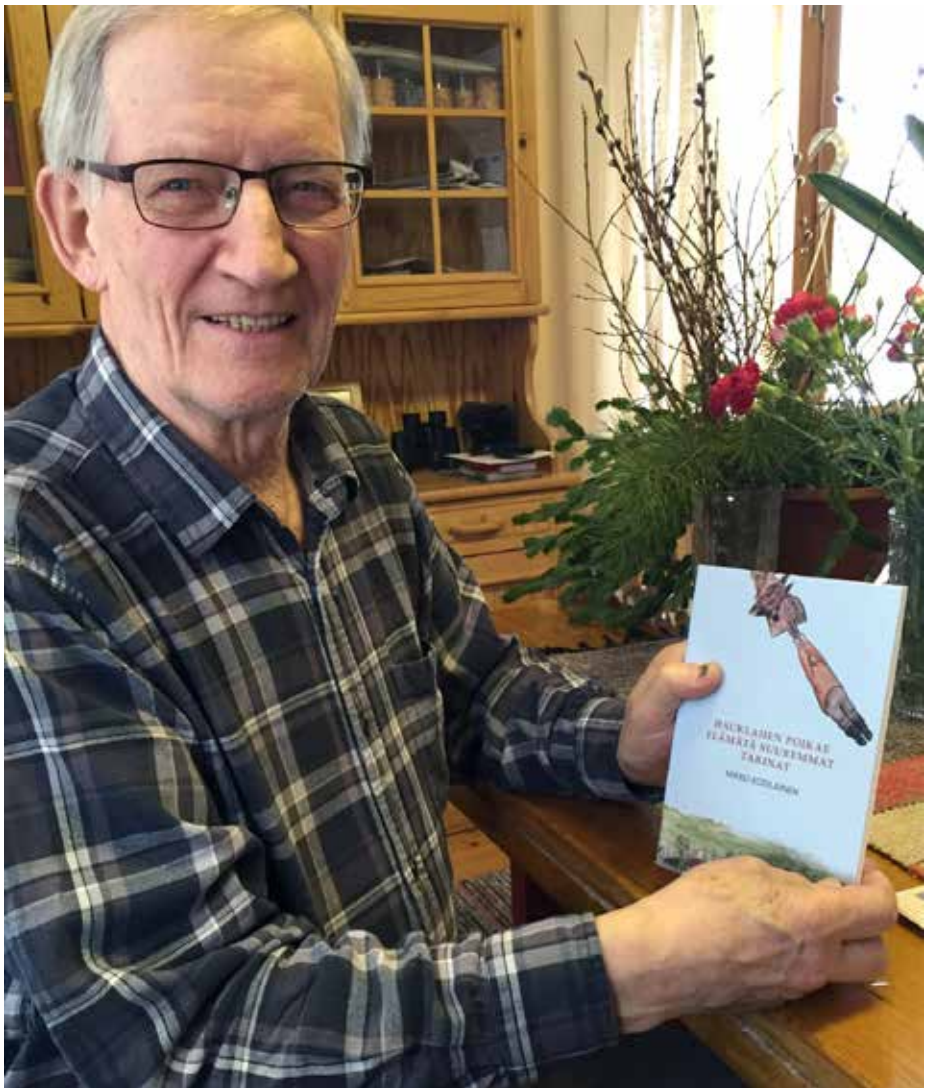

Muheva paikkakunnan kieli ei säily, paitsi paperille kirjoitettuna. Mikko Kotilainen ikuisti Haukla-hen poikain tarinat kansiin.

Mikko sai puolitoistavuotiaana pikkuveljen Juhanin, jota Jussiksi kutsuttiin. Perheeseen syntyi vielä kuopukseksi Anna-Liisa vuonna 1941.

Lauri ja Aune muuttivat kilometrin päässä olevaan Rasilan taloon, kun Mikko oli kolmevuotias. Heillä oli kolme lehmää, villikanoja ja hevonen, sekä Yläpäästä lohkottua peltoa viljeltävänä ja metsää kasvamassa.

Aune-äiti kävi joella pesemässä pyykkiä. Siellä hän opetti pojilleen miten ongitaan. Siitä syttyi molemmille pojille koko elämän mittainen kalastusharrastus.

Isännän töihin kuusivuotiaana

Mikko oli kuusivuotias, kun Lauri-isän piti lähteä sotaan. Hän sanoi pienelle pojalleen, että sinä olet nyt isäntä talossa. Mikko otti nuo sanat vakavasti. Hän ajoi pienillä puisilla kärryillään hiekkaa tien monttuihin itsensä aivan uuvuksiin, mutta ei voinut lopettaa ennen kuin työ oli tehty.

Lauri-isä haavoittui sodassa. Hän menetti toisen jalkansa reidestä asti ja toisesta jalastaan jalkaterän; vain kantapää jäi jäljelle. Sotasairaalassa meni kaksi vuotta ennen kuin hän kotiutui. Maatyöt olivat käyneet mahdottomiksi.

Mikko joutui jo kahdeksanvuotiaana tekemään isänsä apuna raskaita töitä. Hänestä tuli sitkeä, vahva ja työtä arvostava. Koulussakin Mikko pärjäsi hyvin, mutta ei voinut hakea Karstulaan yhteiskouluun, koska kotona tarvittiin työmiestä. Vanhemmat myös ottivat hänet vuodeksi pois koulusta tekemään kotiin töitä, kuten monessa muussakin perheessä tuohon aikaan tehtiin.

17-vuotiaana Mikko meni maamieskouluun. Siellä hän oppi muun muassa pelastamaan puhaltuneen lehmän hengen – pistämällä puukolla reiän sen kupeeseen. Se oppi pelasti monta lehmää Yläpäänperällä.

Rakas vaimo löytyi näytelmäkurssilta

Mikko oli tavannut näytelmäkurssilla nuoren tyttösen, joka oli nätti ja osaava. Se oli Anni, josta Mikko sai monen vuoden, erinäisten mutkien ja väsytystaistelun jälkeen itselleen rakkaan vaimon. Asuivat ensin vuoden Kivijärvellä ja asettuivat sitten Rasilaan. Heille syntyi kolme lasta: Esa, Tiina ja Elina.

Vuonna 1964 tuli tuhosi Rasilan navetan. Mikon vanhemmat murtuivat, että lehmienpito loppui tähän. Mutta Mikko näki tässä uuden mahdollisuuden. Nyt piti rakentaa niin suuri navetta, että sinne mahtuisi kunnon kar-

Haluatko tukea sukuseuran toimintaa vapaaehtoisella lahjoituksella? Jos haluat, älä käytä lahjoitusta maksaessasi pankkisiirrossa olevaa jäsenmaksutiliä, vaan sukuseuran tiliä nro **FI73 1279 3000 5074 48**. (Ulkomailta maksettaessa BIC=NDEAFIHH). Viitenumero on sama kuin jäsennumerosi. Viitenumero näkyy lehden liitteenä olevassa laskussa, sekä lehden takakannen osoitetarrassa.

Mikko ja Anni Rasilan tuvassa 2015. Katso Annin ilmettä: rakkaus on ennallaan.

ja. Mikko ei pelännyt työn määrää. Keväästä syksyyn oli peltotöitä, kuten heinänkorjuuta lehmille. Talvella hän ajoi hevosella puita omista ja naapureiden metsistä.

Kirjoittaja, suvun ja luonnon ystävä

Mikosta tuli Rasilan isäntä vuonna 1971, kun hän osti Annin kanssa tilan itselleen. He pitivät lypsykarjaa 17 vuotta ja siirtyivät sitten mansikanviljelijöiksi seuraavaksi kymmeneksi vuodeksi.

Töiden lomassa Mikko mietti kirjoittamista. Hän kävi hakemassa oppia kirjoittamiseen kirjoittajakursseilta. Hän teki näytelmiä, joita otettiin esitettäväksi useissa näytelmäryhmissä Keski-Suomessa ja Pohjanmaalla. Myöhemmin Mikko pääsi julkaisemaan kaksi kirjaakin. Häntä kiinnosti myös historia ja sukututkimus.

Anni ja Mikko Kotilainen Rasilan ovella 1960. Vieraat ottivat lähtiessään kuvan, kun Mikko oli jo ehtinyt vaihtaa navettakamppeet päälleen.

Mikko oli innokas tarkkailemaan luontoa. Hän opetti jälkipolvilleen kasveja ja eläimiä sekä ennusti sään muuttumista tuulensuunnasta. Usein hänellä oli tapana tuoda taittamansa kukka sisätöissä olleelle Annille. Tai hän toi isossa kourassaan metsämansikoita lapsilleen. Mikko tunsi myös sienet ja niiden kasvupaikat niin hyvin, että hän keräsi niitä ystävilleenkin. Vanhemmiten hän innostui talvilintujen ruokinnasta.

”Vaikeinta oli luopua työnteosta”

Mikko teki metsätöitä vielä yli 80-vuotiaana. Päivät kuitenkin alkoivat lyhentyä ja sairaudet viedä voimia. Mikko sanoi, että vaikeinta elämässä oli ollut luopua työteosta, niin merkittävä osa se oli hänen identiteettiään.

Mikko ja Anni olivat hyvin vieraanvaraisia. Ystäviä kävi kylässä lähes joka päivä. Heillä pääsi aina kahvi- tai ruokapöytään. Silloin talon kiireet siirtyivät sivuun. Lapset ja lastenlapset ja lastenlastenlapset saivat kokea rakastavan vastaanoton aina Rasilaan mennessään.

Viimeisinä kuukausinaan Mikko oli aivan liikuttunut, kun läheiset vierailivat hänen luonaan. ”Kuinka minä voin olla näin onnekas!” hän toisteli pitäessään rakkaan vieraan kättä kädessään.

ELINA LEHTINEN

Kirjoittaja on Mikko Kotilaisen tytär.

”Mikko näytti, mitä rakkaus sukuun ja juuriin tarkoittaa”

Raskain mielin otimme vastaan tiedon, että Rasilan isäntä, maan ja metsän kasvun- ja sanankäytön verraton taitaja, Mikko Kotilainen, on poissa. Hän nukkui pois 14. lokakuuta 2021.

Kotilaisten sukuseuran kunniajäsenenä, sukuseuramme takavuosien johtokunnan jäsenenä ja kotiseutunsa Kivijärven – Kannonkosken Kotilaisten paikallisen yhdistyksen vahvana vaikuttajana Mikko osoitti teoillaan, mitä rakkaus omaan sukuun ja omiin juuriin käytännössä voi tarkoittaa.

Suuren osallistujamäärän koonnut sukukokous Kannonkosken Piispalassa 1999 jäi mukana olleiden mieliin monella tavalla hienona ja vaikuttavana muistona. Mikko Kotilainen osallistui sekä tapaamisen käytännön järjestelyihin aktiivisena toimijana että kokousiltana Kivijärven rannalla esitetyn historiallisen kuvaelman ”Huovien hukuttaminen” tekstin tuottajana ja käsikirjoittajana.

Myös vuoden 1981 sukukokousväki sai Piispalan rantamilla nauttia Mikon kirjoittajan lahjoista, kun juhlaväelle esitettiin hänen maaseutukuvaelmansa ”Aita”.

Mikko Kotilaisen aito kiinnostus kanssaihmisistään ja kannustava tuki tuli vuosien varrella tutuksi ja suorastaan lisävoimavaraksi meistä monelle sukuseuran eri tehtävissä toimineille.

Monet mielenkiintoiset ja syvälliset keskustelut Mikon kanssa Rasilan tuvassa, suvun eri tapaamisissa ja niiden välillä puhelimitse jättivät mieleen kuvan humaanista, älykkäästä ja elämää monipuolisesti ymmärtävästä sukulaismiehestä.

Viime kesälle sovittu tapaaminen Kannonkoskella ei saanut toteutua ajankohtaan osuneista monista yhteensattumista johtuen. Mielen täyttää kuitenkin päällimmäisenä kiitollisuus monista toteutuneista tapaamisista ja niissä saaduista tärkeistä eväistä elämän matkan varrelle.

Kotilaisten sukuseura, me Mikon lukuisat henkilökohtaiset ystävät ja tutut, otamme osaa poisnukkuneen läheisten suureen suruun korvaamattoman menetyksen johdosta.

AHTI POHJONEN

Kun maksat Kotilaisten sukuseuran kolmivuotisjakson todella edullisen jäsenmaksun, varmistat painetun Kotilaisten suku -lehden postituksen kotiisi jatkossakin. Tämä huomautus ei koske seuramme kunniajäseniä. Kunniajäsenet on vapautettu jäsenmaksuista pysyvästi.

Jennynkallion sukumuseo kutsuu vieraakseen kaikkia Kotilaisia kesällä 2022

Jennynkallion sukumuseo syksyisessä asussaan. Tervetuloa ensi kesänä, Kotilaiset!

Pielisjärven Kotilaisten sukumuseo Kylänlahden Honkalanpään Jennynkalliolla kutsuu kylään ja kahville kaikkia Kotilaisia kesällä 2022. Museosta huolehtii virkeä yhdistys. Se toimii, vaikka korona jarruttaa. Museolla odottaa vieraanvarainen sukulaisten joukko.

Anna-Kaarina Pirttiniemi on sukumuseoyhdistyksen uusi puheenjohtaja.

Edelleen jatkuneen koronatilanteen takia museolla ei tänä vuonna järjestetty yleisötoimintaa. Kuitenkin yksittäisiä jäsenten kesävieraita tutustui museoon.

Pientä myyntiäkin oli, ahkerat käsityötaitoiset kun olivat lahjoittaneet töitä myytäväksi. Lämmin kiitos kaikille lahjoittajille ja tukijoille!

Sääntöjenmukainen varsinainen vuosikokous oli 10.07.2021. Läsnä oli 11 jäsentä. Kokouksessa hyväksyttiin ja vahvistettiin edellisen kauden 2018–2020 tilinpäätökset ja toimintakertomus. Lisäksi luettiin toiminnantarkastajan lausunnot, jonka jälkeen myönnettiin tili- ja vastuuvapaus tilivelvollisille.

Tulevan kolmivuotiskauden toimintasuunnitelma luettiin ja hyväksyttiin.

Sääntömääräisten vuosikokousasioiden lisäksi hyväksyttiin yhdistyksen sääntömuutos.

Uusi johtokunta

Uudeksi johtokunnaksi valittiin yksimielisesti: Anna-Kaarina Pirttiniemi (puheenjohtaja), Tiina Nurmi (varapuheenjohtaja), Anneli Wallenius, Päivi Kotilainen, Juha Kotilainen, Tomas Wallenius. Varajäseniksi Merja Mäkelä ja Maria Kotilainen. Tomas, Merja ja Maria ovat uusia johtokunnan jäseniä ja edustavat ”uutta, nuorempaa sukupolvea”. Hienoa, että saimme heidät näin mukaan museomme toimintaan! Toiminnantarkastajina jatkavat Paavo Kotilainen varsinaisena ja Orjo Pättiniemi varalla.

Johtokunta oli esittänyt jäsenmaksun korotusta, koska nykyinen jäsenmaksukertymä ei riitä kattamaan kaikkia pakollisia, kiinteitä kuluja. Vuosikokouksessa uudeksi jäsenmaksuksi päätettiin 25 €/ jäsen / vuosi. Lahjoitukset ovat edelleen tervetulleita.

Aiempina vuosina museolla on järjestetty juhlia ja teemapäiviä. Kahden hiljaisen kesän jälkeen voinemme odottaa vilkkaampaa toimintaa tulevina vuosina. Toimintasuunnitelmassa vuosille 2021–2023 on tavoitteena järjestää ainakin yksi tapahtuma joka kesä ”Avoimet ovet”-periaatteella, jonka yhteydessä on kahvilamyyntiä.

Sukuseuran kokousväki museolle

Ensi kesänä, vuonna 2022, Kotilaisten sukuseura järjestää vuosikokouksensa Lieksassa, Kylänlahden opistolla. Yhdistys on esittänyt toiveen tutustua museoomme. Kokousviikonloppu on kesäkuussa, joten tarvitsemme ideointia ja työnjakoa jo ennen varsinaisen kesälomakauden alkua. Laitetaan museo juhlakuntoon ja otetaan sukulaiset ilolla vastaan. Kaikkia ideoita voi ehdottaa johtokunnan jäsenille…

Hyvää syksyn jatkoa, tapaamisiin ensi kesänä museollamme!

ANNA-KAARINA PIRTTINIEMI

KOIRAMÄEN KOTILAISET

Toimittaneet Reino Eriksson, Erkki Kitkiöjoki ja työryhmä
Koiramäen Kotilaisten kiehtova sukukirja ja paljon muuta
Runsaasti tarinoita muidenkin sukuhaarojen Kotilaisista
320 suurikokoista (17 x 25 cm) sivua, 400 kuvaa!
Runsaasti karttoja, pohjapiirroksia ja sukutauluja
Painettu kokonaan hyvällä 4-väritekniikalla
Kovakantinen, tukevasti sidottu painoasu

Tilaa kirja NYT VAIN 20 euroa/kpl osoitteesta:
Riitta Kitkiöjoki, Hellandintie 21, 95700 Pello
sähköposti: niitta.kitkiojoki@pp.inet.fi
puh. 040 706 39 70

Erinomainen lahjakirja lapsille ja lastenlapsille!

(Erikoishinta sukulaisille -50%, normaalisti 40 €.)

Kotilaisten sukuun etäisestikin kuuluva sukulainen!

Olet sydämellisesti tervetullut vieraanvaraiseen Lieksaan, upean Pielisen rannoille!

Suomen upein paikka kuvata selfiekuvaa on Lieksassa, Kolin huipulla. Mutta Lieksa ja koko ikiaikainen Pielisjärvi on paljon enemmänkin. Tervetuloa katsomaan kaikkea sitä 18.–19. kesäkuuta 2022 Lieksaan, jokainen Kotilaisten suvusta! *(Lisää seuraavilla sivuilla.)*

Leppoisat ja lempeät Lieksan ihmiset odottavat kaikkia Kotilaisia

Kylänlahdessa 18.–19. kesäkuuta 2022

Anneli Wallenius, Oili Reinikainen, Ahti Pohjonen, Eljas Kotilainen ja Lauri Kotilainen sukuseurastamme, sekä toiminnanjohtaja Tiina Ihalainen ja sihteeri Kirsi Nevalainen Lieksan Kristilliseltä opistolta, opiston pihalla elokuussa 2021.

Kotilaisten sukukokousten historia toistuu ensi kesänä pikkuisen. 1984 kokoonnuimme noin sadankymmenen Kotilaisen voimin Lieksassa, Kylänlahden Kristillisellä Opistolla. Nyt kokoonnumme taas. Puitteet ovat hyvät, ja porukka on oivallista. Tule!

KOTILAISTEN SUKUSEURA RY:N SUKUKOKOUS 18.–19.6.2022

Tarjoamme sukukokoukseenne alustavasti:

MAJOITUS

Aikuinen 32 €/vrk, 4 – 14 v lapset 16 €/vrk, alle 4 v maksuton (vanhemman vieressä), yhden hengen huonelisä 15 €/vrk.
Huoneet ovat pääasiassa 2 hengen huoneita, rajoitetusti 3–4 hengen huoneita saatavilla. Hintaan sisältyy liinavaatteet, pyyhe, loppusiivous. Huoneissa tai huoneiden välittömässä läheisyydessä wc/suihku.

RUOKAILUT

Tarjolla ovat **lounas** ja **päivällinen** sisältäen salaattipöydän, leivät, levitteet ja juomat

Aamiainen, iltapala ja iltapäiväkahvi, suolainen tai makea kahvileipä.
Ruokailut ja kahvit ruokailutilassa, iltapäiväkahvi tuodaan kokoustilaan.

KOKOUSTILA

Juhlasalissa on kokous-av-välineistö sekä piano. Juhlasalin viereinen luokkatila on käytettävissä

MUUT PALVELUT

Illanviettoa varten tarjoamme Arkin (rannassa oleva tulipaikka) maksutta.
Soutuvene käytössänne maksutta
Tarjolla ovat myös sauna ja liikuntasali, salissa varusteet sulkapalloon, lentopalloon, koripalloon sekä sählyyn. Oheisohjelmaa voidaan räätälöidä toiveidenne mukaisesti.
Lisätietoja: toimisto@lkro.fi

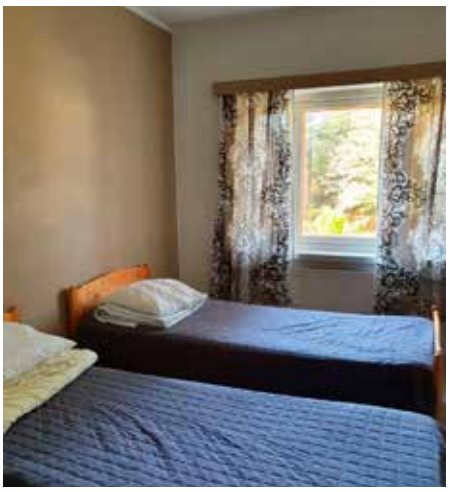

Majoitus on ehkä hotelleihin tottuneelle vaatimatonta, mutta hinnoittelu lompakko- ja perheystävällistä.

Lieksan Kylänlahti on itäisen Suomen Kotilaisten koti, pesäpaikka, satojen vuosien ajalta. Itse synnyin Pielisjärven Kylänlahdessa 1947, Käpylän peräkammarissa, Everikin lammen rannalla.

Kaksi vuotta myöhemmin, 1949, kuulemma Amerikassa asuneet herännäis-uskovaiset suomalaiset panivat tuulemaan, ja rahoittivat Kylänlahden Kristillisen Opiston rakennustyömaan – suurelta osin. Minä olin kaksivuotias tuolloin.

Mummoni Iida kertoi kauan sitten, että jotkut opiston rakennustalkoisiin osallistuneet Kylänlahden kylän miehet olisivat kutsuneet opistoa ”houruulaksi”. Rakensivat silti, uutterasti.

Siinä se opisto Viekijärven rannalla taas opettaa nuoria ihmisiä talvisin, erimaalaisia. Ja majoittaa ja palvelee muitakin, kesäisin. Nyt meitä Kotilaisia, kesäkuussa.

Upea vastaanotto ja upea opiston esittely

Pölähdimme Lieksan Kristilliselle opistolle elokuussa Sukuseuran hallituksen delegaationa. Meidät otettiin vastaan kuin ruhtinaat. Opiston toiminnanjohtaja Tiina Ihalainen ja toimistosihteeri Kirsi Nevalainen kertoivat hymyillen kaiken. Esittelivät paikat, kertoivat historiaa.

Opiston yhden seinän kunniataulu esitteli valokuvina kaikki johtajat, rehtorit, opettajat ja kaikki oppilaat vuosikymmenten mittaan.

Kuvasin seinältä tähän sivulle kuvan opiston ensimmäisestä johtajasta, rovasti Eino Ojajärvestä. Ja otin kuvan opiston nykyisestä toiminnanjohtajasta, Tiina Ihalaisesta. Ahkeria puurtajia, kukin aikanaan.

Tutustuimme rannan nuotiopaikkaan katoksineen, ilmaisen soutuveneen laituriin, ja testasimme vielä porukalla opiston majoitustilat saunoineen ja keittiöineen. Rohkenemme suosittaa sukulaisille.

Sukukokousohjelma on melkein valmis

Sukukokouksemme on perinteinen, mutta aina uusi. Tapaamme aivan alkuiltapäivästä opistolla lauantaina 18. kesäkuuta, ilmoittautuen ja alkulounaalla. Sitten majoitumme, ja hetken päästä hoidamme virallisen sukukokouksen.

Iltapäivällä vierailemme Kylänlahden Honkalanpään Jennynkallion Sukumuseolla. (Varataan hieman käteistä taskunpohjalle kahviin ja pullaan.)

Illemmalla syömme opistolla päivällistä, ja sen jälkeen Tarja Kupias-Kotilainen kertoo meille supervoimasta: naurusta:

”Nauraminen nujertaa myytit ja rajoitukset hyväntahtoisen naurun ympäriltä. Autan ihmisiä onnistumaan, ajattelemaan positiivisemmin ja nauramaan enemmän”, Tarja kuvailee.

Sunnuntaina kirkkopuiston jälkeen kulttuuria

Sunnuntaina aamupäivällä on perinteinen Kotilaisten seppeleenlasku Lieksan kirkkopuistossa, noin 16 kilometrin päässä Etelään päin.

Jospa menemme sen jälkeen Vuonislahteen, etelään, Paateriin, kuuluisan edesmenneen kuvanveistäjän Eva Ryynäsen ateljeetilalle? Vasta Eva Ryynänen osoitti, mihin pohjoisen puu taipuu, kun sitä rakastaa.

”Ne kaikki enkelit ovat siellä puun sisällä. Minun pitää vain kaivaa ne esiin”, Eva minulle aikoinaan kertoi.

Eva Ryynänen unelmoi omasta kirkosta, ja lopulta teki sen, Paaterin pihalle. Lattian alta kattoon asti se kirkko on mykistävä taideteos. Ulko-ovia myöten. Kahvoja ei tarvitse, sillä mäntypuinen ovi on itse se kahva.

Jospa joisimme ne perinteiset kokouksen lähtökahvit Paaterin opaskeskuksen kahviossa? Erkanisimme sitten siitä, kuka Ruunaan koskille, kuka laivalla Kolille, kuka eteläiseen Suomeen, kuka minnekin.

Se on sitä vapautta.

LAURI KOTILAINEN

Nauruvalmentaja Tarja Kupias-Kotilainen rohkaisee lauantain illallisella Kotilaisten kokousväkeä löytämään naurunsa. ”Nauru on supervoima. Se rentouttaa tunnelman ja luo yhteisöllisyyttä.”

Ihmettelimme yhdessä venerantaa. Laiturilla Oili ja Eljas, rannalla oikealla Ahti ja opiston toiminnanjohtaja Tiina. Olennaisinta kuitenkin on suoraan edessä lahden takana. Vaaralahden Kotilaisten elinseutu.

Eino Ojajärvi johti opistoa vuodesta 1944 alkaen, aina vuoteen 1967 asti.

Mitä ainakin Kotilaisten kannattaisi Lieksassa nähdä?

Luultavasti Suomen upein maisema tuolihissistä Kolilta.

Eva Ryynäsen Paaterin ateljee ja oma kirkko Vuonislahdessa? Ruunaan kosket? Kolin maisemahissit Pielisen takana? Pielisen Museo Lieksan keskustassa, pappilanniemessä?

Nuo upeat kohteet valikoituivat lieksalaisen pikkuserkkuni, Lea Oravalahti-Pehkosen ehdotuksesta. Kun ei kovin paljoa matkailukohteita näin ohueen lehteen mahdu, päätin valita tälle aukeamalle nuo neljä.

Kahden ainutlaatuisen hissin Koli

Liekö missään maailmassa niin, että saman mäen molemmilla puolilla olisi toimivaa maisemahissiä?

Kolilla on.Pielisen itäisellä puolella on hiihtohissi talvella, mutta kesällä se on upea maisemahissi. Hissi tuo väkeä laivasatamasta hotellin ja Luontokeskus Ukon pihalle – ja takaisin. Maisemat hissistä ovat maailman upeimmat!

Mäen länsipuolella funikulaari, eli pystysuunnassa mutkittelevilla raiteilla aina vaakasuorassa kulkeva maisemahissi, kuskaa meitä autojen pysäköintipaikalta hotellin ja luontokeskuksen pihalle.

Soho, eli koskilautta Pielisen museon Savotarannassa.

Vettä se vain on. Ammattitaitoinen koskiopas ohjaa.

Eva Ryynäsen Paaterin kirkko on taideteos lattiasta kattoon asti.

Pielisen Museon Savotaranta

Lieksan kirkkoa vastapäätä, toisella puolen jokea, on Suomen toiseksi suurin, mutta ensimmäiseksi upein ulkomuseo: Pielisen Museo.

Opettaja Onni Koposen ja ylimetsänhoitaja Ilmari Karvosen ja monen muun elämäntyö on siinä, rannassa. Lähes 70 rakennusta ja 95 kohdetta ovat eri aikakausilta. Vanhimmat rakennukset ovat 1600-luvulta.

Miksi Savotaranta yhdellä t:llä? Savota on savota, metsä- ja uittotyömaa. Kaksi t-kirjainta on herrojen puhetta…

Mistä oppisi Ruunaan koskien järjestyksen?

Minä en ainakaan opi niitä. Olen laskenut Ruunaan koskien ketjun läpi monesti, mutta sotken koskien nimet päässäni aina.

Haapakoski tai Haapavitja. Murroonkoski? Neitikoski? Kattilakoski? Kattilakoski pyörittää hornankattilassaan, joo, kokeiltu on. Pyörittää. Sotkin järjestyksen.

On se kova röykytys, mutta tottele koskenlaskijan ohjeita. Pue liivit, noudata kapteenin käskyjä.

Ruunaan koskilla voit perheinesi elää koko päivän. Syödä ja juoda niemennokassa, ja olla koko matkan hyvin, asian osaavan koskenlaskijan mukana. Et unohda reissua. Ikinä.

Eva Ryynänen: ”Teen vain oikein pieniä enkeleitä…”

1970-luvulla haastattelin Eva ja Paavo Ryynästä Paaterin hirsitalossa, Lieksan Vuonislahdessa.

”Ei nämä Suomen taiteilijapiirit minusta tykkää. Vaan kun teen puusta vain oikein pieniä enkeleitä, eivät ne ihmiset voi vihata minua kovin paljoa. Kun ne enkelit ovat niin pieniä.”

Olin tollo lehtimies. En tajunnut, että lempeätä puutaiteilijaa Lieksasta lyötiin taiteilijapiireistä käsin kuin vierasta sikaa.

Eva teki puun veistäjänä upean elämäntyön. Hänen töitään on Pohjois-Karjalassa, Laulupuu Nurmeksen torin reunalla, ja on muuallakin.

Jos ehdit ja jaksat, käy Vuonislahden Paaterissa. Käänny Korpijärven risteyksestä.

LAURI KOTILAINEN

Eva Ryynänen halusi tehdä puusta kirkon. Tekikin, kelopuusta.

Eva Ryynänen oli oman tien kulkija, Ryynäsen Paavon kaveri. ”Soittelin Paavolle sotasairaalaan. Olin Diakonissalaitoksen puhelinvaihteessa, ja veistin kuvia ohessa.”

Eva Ryynänen ei tarvinnut oviin kahvoja. Hän teki ne itse ovista.

Hyvinvointia päästä varpaisiin!

Monipuoliset ja maailmanlaajuiset Forever Aloe vera hyvinvointituotteet, 90 päivän asiakastyytyväisyystakuulla. Ainoa riski on voida paremmin!

Ota yhteyttä - Kerron mielelläni lisää.

Eivor Kotilainen
Kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin asialla

puh. 050 4343 034, sp. **eivor@hotmail.fi**
tai tutustu tuotteisiin osoitteessa **www.eivor.myforever.cc**

AMERIKAN

Kylänlahden Louhiniemen sahurin tarina

Amerikkalainen Samuli Ilmari Kotilainen Vilppu Kotilaisen pihalla Pielisjärven Egyptinkorvessa 1960-luvulla.

Sukukokouspaikkamme Lieksan Kristillisen opiston vieressä, Viekijärven Louhiniemessä, oli vuosisata sitten suuri teollisuuslaitos. Samuli Kotilaisen saha. Tarinan kertoo tässä jo edesmennyt Otto Kotilainen. Hänen lähteenään oli Männikkölän talon emäntä Heljä Toivanen. Heljä puhui aiheesta vuonna 1984 sukukokouksessamme, Opiston lähellä, nuorisoseuran talossa.

Otto kertoo: Isosetäni Samuli Ilmari Kotilainen oli Amerikassa ensimmäisen kerran muistitiedon mukaan vuosina 1899–1904 välttääkseen joutumasta Venäjän armeijan kutsuntoihin. Palattuaan hän sai Vanhalan talon isännyyden. Se oli Tattarin viereinen, noin 280 hehtaarin tila.

Nuori Samuli isäntä rakensi tilalle uuden asuintalon, navetan, sekä muut ulkorakennukset. Nämä rakennukset ovat vieläkin käytössä ja Vanhalan talo on Kylänlahden kaunein ja suurin.

Hän pani myös pellot kuntoon. Rengit ajoivat rinteen alapuolella olevasta Everikin puron notkosta mutaa kahtena talvena noin 1 000 hevoskuormaa rinnepeltojen multavuuden lisäämiseksi. Pellot alkoivat tuottaa aivan uudella tavalla.

Nuorisoseuran vaikuttaja

Muista Samulin toimista kertoi Heljä Toivanen esitelmässään 1984:

”Hänelle jos kelle Kylänlahden nuorisoseuralaiset saavat olla kiitollisia. Nuorisoseuran perustamisesta alkaen hän otti osaa kaikkiin sen erilaisiin toimintoihin. 20 vuoden ajan hän oli seuran johtokunnassa, joko puheenjohtajana, sihteerinä, tai taloudenhoitajana, ja useaan otteeseen talotoimikunnan vetäjänä, näytelmäkerhossa, laulukuorossa, sekä orkesterissa soittaen viulua.”

”Seura on perustettu luultavasti 1903. Perustamispöytäkirja ei ole tallella, mutta toimintaa on ollut koko vuoden 1904 ja seura on merkitty rekisteriin samana vuonna. Tämä Nuorisoseuran talo on saatu valmiiksi 1919, ja oli se varmasti Samuli Ilmari Kotilaiselle yksi toiveiden täyttymys.”

”Varojen kokoaminen rakentamista varten kesti noin 15 vuotta. Talotoimikunta, jonka vetäjänä Samuli Ilmari oli usein, teki kovasti töitä. Pidettiin lukemattomia arpajaisia, talkoita, iltamia, ja lahjakeräyksiä. Kaikki vei paljon aikaa.”

SAMULI

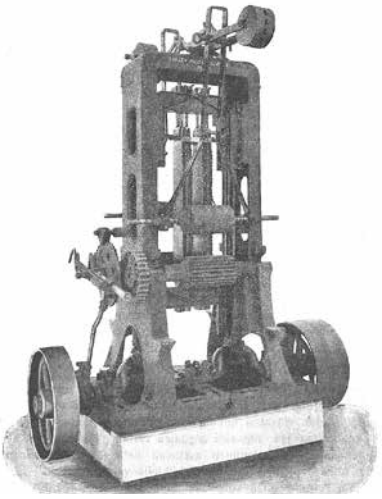

Raamisahassa pystyssä vierekkäin olevat terät jyskyttivät rytmikkäästi, kun lattahihna välitti voiman höyrykoneesta terille, ja tukki eteni läpi raamin. Tämän sahan valmistaja oli Lahden Rautateollisuus.

Samuli Ilmari Kotilainen, ”Amerikan Samuli”, vieraili usein Pielisjärvellä. Tässä kuvassa Samuli on Vilppu Kotilaisen pihamaalla Egyptinkorvessa noin 1964. Vasemmalta Otto, Jukka, Iida ja Samuli Ilmari.

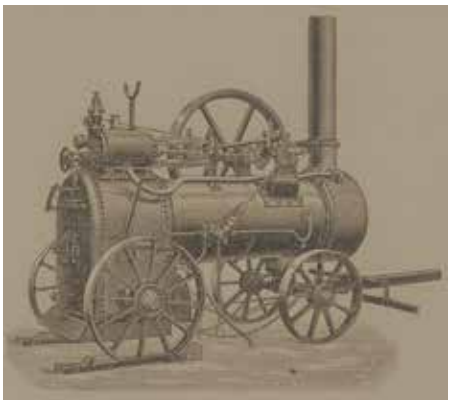

Hevosilla paikalleen vedettävä höyrykone eli lokomobiili pyöritti 100 vuotta sitten puimakoneita, pärehöyliä, myllyjä – ja Samuli Kotilaisen raamisahaa. Kuvassa ruotsalainen Munktell-lokomobiili. Tämän kaltaista höyrykonetta esi-isämme Lamminkorven Oskari käytti sahalla.

”Koko kylä oli innokkaasti mukana. Täällä oli siihen aikaan paljon väkeä, mutta vetäjän osa on aina raskain. Hyvää yhteishenkeä ja ahkeruutta riitti. Puutavara saatiin suurimmaksi osaksi lahjoituksina. (esimerkiksi Tattarin Paavo Kotilainen lahjoitti hirret.) Talkooväkeä oli, mutta tarvittiin rahaakin palkattuja työntekijöitä varten.”

Samuli Ilmari otti lainan omiin nimiin

”Samuli Ilmari otti henkilökohtaisen lainan Pielisjärven Säästöpankista 10.000 markkaa, ja se muutettiin kiinnelainaksi talon valmistuttua, sekä nostettiin lainamäärä 25.000 markkaan. Tätä lainaa oli vielä jäljellä 1945. Samuli Ilmari Kotilainen – niin kertovat hänet täällä muistavat kyläläiset – oli yritteliäs, aikansa edellä kävijä, taitava käsistään ja terävä päästään.”

Samuli oli myös kylän urheiluseuran vetäjä, valtion paikallisen vaalilautakunnan puheenjohtaja, ja valittiin 17.10.1917 Kylänlahteen perustetun suojeluskunnan johtajaksi.

Saha ja mylly Louhiniemeen

”Amerikan Samuli” perusti Kylänlahteen sahan ja myllyn Louhiniemelle vuonna 1920. Samuli osti puut metsänomistajilta ja myi valmista tavaraa firmoille ja rakentajille. Saha antoi monelle ammattimiehelle ja usealle kyläläiselle työtä erittäin vaikeana aikana.

Isästäni Lamminkorven Oskari Kotilaisesta tuli sen sahan höyrykoneen käyttäjä. Järjestääkseen kylän ihmisille ansiotöitä Samuli osti isänniltä runsaasti puuta, ja hankki tukkeja varastoon. Se sitoi rahat kiinni ja vaikutti osaltaan siihen, että syntyi rahoitusongelmia.

Isommat yrittäjät pääsivät vaikuttamaan rahoittajapankkiin, samoin tavaran ostajiin. Näin pankki saatiin hakemaan yrityksen konkurssiin. Sitä kautta yhtiö joutui keinottelijoiden käsiin, vaikka ostettua puuta oli sahaamattomana paljon enemmän kuin velkojen edestä.

Viekin Puu Oy ja Nujertaja Oy

Konkurssipesän osti Viekin Puu Oy, joka sahautti varaston. Sitä riitti yli vuoden sahaukseen! Käärittyään hyvät voitot Viekin Puu myi sahan Nujertaja Oy:lle. Yhtiö oli tuolloin ostanut useita toimintansa lopettaneita sahoja. Tuon yhtiön sahat vakuutettiin reilusti ja siten ne jokainen vuorollaan paloivat. Näin kävi Kylänlahdenkin sahalle.

Nujertajan omistajat olivat myöhemmin joutuneet linnaan. Nuori isäni Oskari Kotilainen oli sahan höyrykoneen käyttäjänä tulipaloon asti. Kun hän sai hälytyksen tulipalosta, kiirehti hän heti paikalle. Hän kertoi jo silloin havainneensa, ettei tuli ollut syttynyt ainakaan höyrykoneen tienoilta.

Hän oli huudattanut vielä sahan pilliä hälytykseksi kyläläisille, ja lopuksi oli sitonut narulla pillin huutoasentoon. Pilli huusi koko päivän, kunnes höyry ehtyi kattilasta. Koko kylä tuli paikalle loimotuksen ja pillin ujelluksen kutsumana.

Lyöty mies laivalla Amerikkaan

Konkurssissa Vanhalan Samuli Kotilainen menetti omaisuutensa. Hän muutti lyötynä miehenä Amerikkaan 13.11.1922. Perhe tuli muutaman kuukauden kuluttua perästä. Samuli muutti Milwaukeen, ja pääsi välittömästi työhön Nash Companyn autokoritehtaalle mallipuusepäksi, 41 vuotiaana.

Samuli teki puusta ja täyteaineista lopullisen

”Amerikan Samuli” lähdössä veneajelulle Otto Kotilaisen kanssa 1972.

Samuli kertoi hauskoja juttuja, tässä Otolle 1972.

Samuli Kotilainen Nurmeksen vuosikokouksessa 1972 pöytäkeskusteluun uppoutuneena.

auton näköiset aidot ”puumallit”, joiden mukaan auton peltien taivutus lopulta toteutettiin.

”En tarvinnut mitään viivoittimia kylkien suoruuden mittaamiseen. Sivelin auton kylkeä kädellä, se riitti”, Samuli kertoi.

Petiksi kaatuvat istuimet olivat Samulin idea

Nash Companyn suunnitteluosastolla Samuli keksi mekanismin, jolla auton istuinten selkänojat voidaan asteittain kallistaa makuuasentoon saakka. Sinäkin olet tuon keksinnön käyttäjä.

Kun hän esitteli istuinkeksintönsä esimiehenään olleelle insinöörille, ottikin tämä keksinnön nimiinsä. Patentti antoi suuret rahat insinöörille ja tehtaalle. Ei Samulille.

Samuli keksi siellä myös monia uusia työmenetelmiä, jotka nopeuttivat auton osien valmistusta. Hän sai olla töissä pitkälle yli normaalin eläkeiän: aina 72-vuotiaaksi asti. Hän pääsi eläkkeelle l953 oltuaan tehtaan palveluksessa 31 vuotta.

Eläkkeelle lähtiessään hän sai tehtaan tunnustuksena silloin valmistuksessa olleen uusimman loisto-Ramblerin.

Samuli tuli Suomeen 1961

Eläkkeellä ollessaan Samuli kävi monta kertaa Suomessa. Ensimmäisen kerran hän tuli Suomeen 1961, kun täytti 80 vuotta.

Minulla oli ilo olla hänen kyytimiehenään ja kierrellä hänen kanssaan kotiseuduilla sukulaisia tavaten. Vuonna 1972 matkasimme yhdessä Nurmekseen, sukuseuramme vuosisukukokoukseen. Se oli Samulille elämys.

Samulin piti taas tulla Suomeen 1975 heti juhannuksen jälkeen. Matkaliput olivat jo valmiina ja minä olin sopinut olla Helsingin lentoasemalla häntä vastassa. Meidän piti matkata taas yhdessä Pielisjärvelle.

Muutamaa päivää ennen sovittua tapaamista tuli viesti, että kunnioitettu isosetämme olikin nukahtanut tavanomaiselle aamuettoneelleen.

Hän lähti kotiväkensä huomaamatta viimeiselle matkalleen 11.06.1975, yli 93-vuotiaana.

OTTO KOTILAINEN

Eivor Kotilainen vakuuttaa, että saunavihta kestää käyttöä. Lanka on vahvaa, ja työ huolellista. Vihdan voi pestä 60 asteessa ja kuivata saunan jälkilämmössä.

Eivor Marita Kotilainen – luova ja osaava puurtaja

Eivor Kotilainen on perheenäiti, motoristi, yrittäjähenkinen. Eivor on suuren osan työelämästään paiskinut konttoristin töitä. Eivor Kotilainen on aktiivinen ja positiivisen elämänasenteen omaksunut käsityöläinen.

Eivor kertoo saaneensa nimensä Kotilainen ”lainaksi” mieheltään Unto Antero Kotilaiselta, jonka kanssa hän meni naimisiin vuonna 1976. Perheeseen kuului kolme tytärtä, jotka jo kauan ovat eläneet omaa elämäänsä.

Pitkä avioliitto päätyi eroon. Sittemmin Eivor tapasi miehen, jonka elämä keskittyi moottoripyöräilykauteen. Moottoripyöräily vei Eivorinkin mukanaan. Eivor toimi aktiivijäsenenä pitkään naisten moottoripyöräkerhossa. Sen mukana hän matkaili maailmalla. Harrastus toi elämään paljon sisältöä.

”Muistan sen porukan hyvän yhteishengen. Niistä reissuista jäi paljon hyviä muistoja ja tuli elinikäisiä ystäviä!” Eivor kertoo.

”Olen ollut sellainen Kauppa-Lopo”

Sukuseurasta tuli myös yhteisö, jossa toimia. Hänet on nähty sukukokousten yhteydessä esittelemässä myymiään tuotteita, esimerkiksi magneettikoruja ja hyvinvointituotteita.

”Minä olen aina ollut sellainen Kauppa-Lopo, vaikka en varsinaisena yrittäjänä ole ollutkaan. Olisin kyllä halunnut, mutta ei oikein löytynyt omaa alaa. Minusta työn pitää olla sellainen, että se tuottaa tekijälleen mielihyvää”, Eivor pohtii.

Eivor on syntynyt Helsingissä ja asunutkin siellä pitkään. Eläkeiän koittaessa hän muutti Järvenpäähän.

”Tämä on aivan ihana pikkukaupunki, olen viihtynyt täällä kaikkein parhaiten!” kehuu Eivor Järvenpäätä. Siellä toimii myös Käsityöyhdistys, jonka toiminta veti mukaansa. Käsityöt ovat kulkeneet Eivorin mukana aivan lapsesta asti, mutta nyt löytyi jotain aivan uutta.

”Tee minulle saunavastoja”

”Kollega käsityöyhdistyksessä pyysi, että tekisin hänelle saunavastoja. Piti ruveta miettimään, miten ja mistä sellaisia voisi käsityönä tehdä.”

”Vanhassa Kotiliesi-lehdessä oli pienen pieni kuva ristikon vihjekuvana. Sitä suurentamalla ja tutkimalla alkoi idea syntyä”, Eivor muistelee.

Siitä lähtien on virkkaamista riittänyt. Käsityö on aina hidasta, virkkaaminen eritoten. Eivor arvelee virkanneensa saunavihtoja kymmenittäin, ehkä lähemmäs sata. Materiaali on kalastajalanka tai pellavalanka, tai molempia yhdessä. Värit voivat olla mitä vain langoista löytyy, vaikkapa koivunlehden vihreät.

Eivor virkkaa hyvin kauniita väriyhdistelmiä. Vaikka epäilyä langasta tehtyä ekovihtaa kohtaan onkin ollut, myös hyvää palautetta on tullut.

”Onhan se ekologinen: aina uudelleen käytettävä ja pesuja kestävä.”

Vihtoja on myytävänä Pytingin kädentaitajat ry:n puodissa Järvenpään Vanhankylänniemessä. Tilatakin niitä voi – oman värimaun mukaan, myös puodin verkkosivuilta. Eivor vakuuttaa, että vihta eli vasta kestää kyllä käytön, sillä lanka on vahvaa, ja hän tekee huolellista työtä. Vihdan voi pestä 60 asteessa ja kuivata saunan jälkilämmössä.

Vaikka illat ovat kuluneet viime aikoina virkkuukoukun varressa, muutakin Eivor ehtii harrastaa. Vaikkapa kuorolaulua. Laulaminen on mukavaa.

www.facebook.com/pytinginpuoti

TEKSTI MINNA KOTILAINEN
KUVA ANTON SOINNE

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Lauri Kotilainen
Karnaistenkatu 43 C 45
08100 LOHJA

Tervetuloa 20. marraskuuta 2021 kello 19
La Famiglia -ravintolaan viettämään

KAIKKIEN KOTILAISTEN PIKKUJOULUJA

Osoite: Keskuskatu 3, Helsinki.

Ruokalistalta voi valita mieleisen italialais-tyyppisen annoksen.

Järjestämme arpajaiset (toivomme niihin tietenkin palkintoja).

Yhteislaulujen lomassa tonttu piipahtaa tuoden lahjan niille,
jotka ovat kartuttaneet pukin pussia.

Varaamme aikaa tietysti seurustelulle,
koronatauko on jättänyt varastoon paljon kerrottavaa.

Ilmoitathan tulostasi s-postilla oilikainen@hukassa.com
tai numeroon 045 353 19 47.

Olisi mukava yllätys, jos jollain olisi joku ohjelmanumero mukanaan.

LÄMPIMÄSTI TERVETULOA
KAIKKI KOTILAISET KAIKKIALTA!